

ارزیابی MMPs و TIMPs بعنوان مارکرهای بافتی برای آدنوکارسینوم معده

فاطمه حسین نژاد (ارائه دهنده مقاله)، کامران غفارزادگان^۱، طهورا عبدالله‌ی^۲، حمیدرضا سیما^۳، حمیدرضا رضیئی^۳، سپیده قدری^۳، آناهیتا معصوم^۳

۱. دانشجوی پزشکی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده پزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد، مشهد، ایران
۲. معاونت پژوهشی بیمارستان رضوی، مشهد، ایران
۳. گروه تحقیقاتی کانسر معده، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

زمینه و هدف:

سالانه ۵۰ هزار نفر در ایران به سرطان مبتلا می‌شوند که شایع‌ترین درگیریها در دستگاه گوارش و به خصوص معده است. پروتئولیز پروتئین‌های بافت نرم‌الاطراف تومور از مهم‌ترین پروسه‌های موثر در گسترش و متاستاز سرطان هاست. ماتریکس متالوپروتئینازها (MMP) اندوپیتیدازهای اصلی شرکت کننده در این فرآیند می‌باشند. عدم تعادل بین بین MMPها و مهارکننده‌های آنها (TIMPS) منجر به پروسه‌های پاتولوژیک سرطان از جمله تهاجم می‌شود. هدف این مطالعه بررسی سطوح بافتی این مارکرهای در بیماران مبتلا به سرطان معده و همچنین بررسی ارتباط آن با فاكتورهای کلینیکوپاتولوژیک بیماری است.

مواد و روش‌ها:

طی یک مطالعه توصیفی- تحلیلی، ۸۲ بیمار مبتلا به آدنوکارسینوم معده که کاندید عمل جراحی گاسترکتومی در بیمارستان امید مشهد بوده و سابقه هیچگونه ابلاستیک به سرطان، جراحی رادیوتراپی یا شیمی درمانی نداشته اند، مورد بررسی قرار گرفتند. ابتدا بیماری با استفاده از سیستم TNM stage و نوع هیستولوژیک تومور توسط همکار پاتولوژیست تعیین شد. سپس با تکنیک ایمنوھیستوشیمی بیان بافتی MMP-1، MMP-2، MMP-9 و TIMP-1 در بافت تومورال و بافت نرم‌الاطراف آن بررسی شده و آلدگی به H.pylori نیز تعیین گردید. ارتباط مارکرهای در رده‌های مختلف نمای بافت شناسی، stage و میزان درگیری غدد لنفاوی نیز به وسیلهٔ آزمون کروسکال- والیس مورد آزمون قرار گرفت.

یافته‌ها:

در این مطالعه ۵۸ بیمار مرد بودند با میانگین سنی ۶۲/۲۷ سال. شایعترین محل درگیری جسم معده بود (۳۷٪). از لحاظ درجه آسیب شناسی تومور اغلب بیماران در grade I (۵۲٪)، II (۴٪) و III (۲٪) بیماری قرار داشتند. در بررسی انجام شده رابطه معناداری بین بیان بافتی (P=0.79) و MMP9 (P=0.89) با Grade 1 تومور وجود نداشت و جز این به علت تعداد کم مشاهدات در جداول توافقی، امکان بررسی رابطه بین بیان بافتی سایر مارکرهای Stage 2، سایز تومور، تعداد گرهای لنفاوی درگیر و متاستاز دوردست وجود نداشت.

نتیجه‌گیری:

در این مطالعه ارتباط معناداری بین مارکرهای مورد بررسی و رفتار تومور یافت نشد و مطالعاتی با حجم نمونه بالاتر مورد نیاز می‌باشد.

واژه‌های کلیدی:

آدنوکارسینوم معده - درجه تمایز (grading) - مرحله پیشرفت (Staging) - ماتریکس متالوپروتئینازها - مهارکننده ماتریکس متالوپروتئینازها